

uhensigtsmæssigt nu at spare 1 Million, for senere at komme til at anvende 2, vil jeg sige: Ja, hvis det blot var derom, det drejede sig, vilde jeg ogsaa sige Ja dertil; men for øvrigt overfor en saadan Sag forekommer det mig, at Hensynet til Beføstningen ikke kan være det afgørende, og dernæst tror jeg, at hvis det stillede sig saaledes, at man kom til det Resultat, at man fandt det betimeligt at flytte Landbohøjskolen ud i Landet — helst over i Sjælland, det tror jeg vilde være det naturligeste — vilde vi have ret anseelige Kapitaler disponible ved Salget af den nuværende Landbohøjskole med dens 37 Td. Land, der jo vilde indbringe ret klækkelige Summer.

Jørgen Pedersen: I Anledning af den Henstilling, der kom fra den ærede sidste Taler, om man ikke skulde flytte Landbohøjskolen over til Sjælland, da forekommer det mig, at disse Overvejelser have fundet Sted i meget stort Omfang, og jeg føler mig overbevist om, at ligesom Flertallet i det andet Ting er kommet til det Resultat, at det ikke kan tilraades at foretage en saadan Flytning, saaledes vil sikkert Flertallet i dette Ting komme til det samme Resultat, og for saa vidt vilde Henstillingen være ganske uskadelig. Men jeg ønsker dog at tage et bestemt Forbehold i saa Henseende. Alvorlig Overvejelse kan være et fint Ord, men det kan ogsaa misbruges, navnlig en Henstilling til alvorlig Overvejelse, som i sin Virkning i alt Fald kun gaar ud paa at forhindre, at der kommer Love med positivt Resultat frem, og dersom altsaa Tinget gav sig til paa ny at overveje dette Spørgsmaal, som forlængst efter mit Skøn er afgjort, vilde Resultatet ganske vist blive det, at man vilde affære sig fra at faa noget som helst ud af den Sag, der foreligger og den Sag, som derefter staar paa Dagsordenen, og det vil jeg for mit Vedkommende ikke være med til.

Formanden: Det ærede 5te Medlem for 7de Kredts har Ordet for en kort Bemærkning.

Madsen-Nygdal: Jeg kan ikke indse, at en Udsættelse af et Aars Tid — jeg antager ikke, at en saadan Overvejelse, som jeg henstiller, vilde tage lang Tid — vilde være det samme, som at der ikke kom noget ud af Sagen. Den har jo foreligget i 3 Aar, uden at der er kommet noget ud deraf, og jeg kan ikke se, at det vilde være nogen Ulykke, om der gik et Aar endnu. — Dernæst har jeg en anden Bemærkning at gøre. Jeg ser en væsentlig Forskel mellem

den her henstillede Overvejelse og den, der mulig har fundet Sted før Loven af 8de Marts 1856, da man vedtog Oprettelsen af en saadan Skole med 7 Lærere i 1858. Skolen er nu ved forskellige Lovbestemmelser senere udvidet saaledes, at den nu staar med 22 Lærere. Det forekommer mig, at nu, efter at denne Skole har antaget saa store Dimensioner, og efter at man nu vil gaa til en saa stor Udvidelse af Skolen, navnlig ved et saa kostbart Bygningsforetagende, var den Tanke nok værd paa ny at tage under Overvejelse, om det ikke nu, da Byggeforholdene her i Kjøbenhavn ere saa væsentlig forandrede, vilde være heldigere at flytte Landbohøjskolen ud paa aaben Mark.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling
vedtoges uden Afstemning.

C. Danneffjold-Samsøe: Jeg tillader mig at foreslaa Lovforslaget henviset til et Udvalg paa 9 Medlemmer.

Uden Forhandling og Afstemning
vedtoges ovennævnte Forslag af C. Danneffjold-Samsøe.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Statstilskud til Folkehøjskoler.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 17 ff.).

Sagen sattes under Forhandling.

Maken: Det Forslag, der her foreligger, er jo heller ikke nyt, men en Genganger fra forrige Samling. Jeg ser ikke, at der i den Tid, der er hengaaet, siden det høje Ting sidst havde det til Behandling, er sket noget, der kunde give Anledning til at genoptage Drøftelsen af det Emne, som det omhandler. Jeg gaar derfor ud fra, at det høje Ting vil stænke dette Forslag sin Velvilje og vil fremme det, og at det vil blive henviset til et Udvalg, som saa kan genoptage den Overvejelse, der blev afbrudt i sidste Samling.